

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

331.2

Szerző: ~

Cím: Szeressük a fővárost!

Hely

Idő

'1916'

Forrás:

Népszava.

Személy

Bp.

(Hely)

416. 313

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Szeressük a fővárost!

Visszhang a közönség köréből.

Csütörtöki második cikkünk visszhangjaképen több levelet kaptunk. Ezek közül néhánynak a tartalmát — röviden összefoglalva — itt közöljük:

1. A Közuti villamos alkalmazottja vagyok, hihetetlenül csekély fizetéssel. Évekkel ezelőtt egyszer sztrájkoltunk, mert már nem birtuk tovább a nyomort. A villamosközlekedés napokon át szünetelt és mi győztünk volna, ha a „főváros“, élve szerződésadta jogával, kijelentette volna Jellineknek, hogy vagy megindítja rögtön a közlekedést, vagy a főváros veszi azt kezébe. Azonban a főváros nem így tett, Jellineknek szabad kezet engedett és előmozdította a sztrájk letörését. Ma már öreg munkás vagyok és még mindig éhségbérért robotolok. A főváros Jellinekét és Sándor Pált szereti, hát szeressék ezek az urak a fővárost, van rá okuk. De én? ... N. N.

2. A főváros munkása vagyok 28 év óta. Már nem nagyon bírom, jó volna nyugalomba vonulni. De a munkásoknak nem jár nyugbér. Olvastam már több ízben a *Népszavában*, hogy egyes főtisztviselőknek, akiknek különben is 8000—10.000—15.000 korona nyugdíj jár, a közgyűlés — szabályszerű járandóságukon fölül —

még külön is megszavaz évi néhány ezer koronaráradást. Azt is olvastam pár éve a *Népszavában*, hogy fiatal, derék tanítónők, ha jól mennek férjhez és nem szorulnak már rá a tanításra, ahelyett, hogy állásukról lemondanának, egyszerűen nyugdíjaztatják magukat és egész hátralevő életükre a fővárostól kapják a toalettre valót. Mi munkások pedig agyon-dolgozhatjuk magunkat, még sem kapunk nyugdíjat, szerény pár száz koronát. Hát *mi* szeressük a fővárost? ... X.

3. A főváros maximálja az árakat. Például a tej árát is. De úgy maximálja, hogy egyre magasabbra emeli. Ezzel szemben szükséges volna, hogy megállapítsa a maximális munkabéretet, legalább is azoknál a munkáknál, amelyeket a saját maga részére végeztet. De én még sohasem hallottam, hogy a főváros a vállalkozókkal szemben kikötötte volna, hogy milyen minimális munkabéretet tartoznak fizetni, vagy hogy kötelesek a kollektív szerződéseket respektálni. Meg van állapítva, hogy a fővárossal szerződő vállalkozó milyen egységárakat kap a költségvetésen kívüli munkáért, de hogy mit tartozik fizetni a munkásoknak, arról szó sincs. Ilyen módon a vállalkozók meggazdagodnak, a munkások koplálnak. Különös, hogy mégis azt kívánják tőlünk, hogy *mi* szeressük ezt a fővárost. Szeressék a tejujsorások és a vállalkozók! (Aláírás.)

4. Öt év óta szolgálom a fővárost „ideiglenes“ minőségben. Külföldi híres iskolán szereztem

a diplomámat, itten jól megteszem a kötelességemet, mégis csak „ideiglenes“ vagyok. A mi nap tudomásomra jutott, hogy egy városatyának a közeli hozzátartozója, aki most végzett, úgy nyert alkalmazást, hogy az illetékes tanácsnok ur személyesen ment föl a városatya magánlakására (lehet ugyan, hogy máskor is szokott barátilag oda járni) és ott adta tudtára az érdekelt személynek, hogy ilyen és ilyen alkalmazást kap. Ezzel szemben pedig fővárosi dolgozó polgárok gyermekei évekig várnak az előszobákban és hosszú évekig tartó várakozás után sem bírnak alkalmaztatáshoz jutni. Szerethetik-e ezek a hivatalos fővárost?!

5. A Városi villamosnál vagyok alkalmazva. Munkaidőm napi 12 óra. Bérem — a levonások után — nem egészen 4 korona. Ebből kell eltartanom elég szép számú családomat. (De mások még rosszabbul vannak.) Bárczy polgármester ur és Bódy alpolgármester ur csak úgy mellékfoglalkozásra alkalmazták magukat a Városihoz és nem hiszem, hogy itt napi 12 órai munkájuk lenne. Mégis — mint a lapokban olvasom — Bódy alpolgármester urnak (aki szakértelmet bizony nem hozott ide) évi 50—60 ezer koronát hoz ez a mellékes hivatal; hogy Bárczy polgármester urnak mennyit hoz, azt még sehol sem olvastam. Az én gyermekem — ahelyett, hogy a leckéjét tanulhatná — újságot árul az utcán, mert az én 12 órai munkám béréből nem telik neki kenyérre. Én, t. Szerkesztőség, kitiltanám a lakásom-

nól azt az ujságot, amely nekünk arról prédikálna, hogy szeressük *ezt* a fővárost. (*Aláírás.*)

6. Napidijas tanítónő vagyok, már két éve. Négy korona napibérért, hol ebben, hol amabban a távoli városrészben kell tanitanom és a villamosköltséget is ebből a csekély bérből kell fődöznöm. A sétáló, ráérő, jól fizetett városi urak pedig autón járnak és annyi autójuk, fogatjuk van, hogy a számát se tudják. Én szeretem ezt a várost, itt születtem, a Nyárutcai fürdő és a Kertész-utcai villamostelep sűrű füstjében nevelkedtem; de azokat, akik ennek a városnak a népét és szegény robotos cselédjeit *igy* boldogítják, azokat már ugyan hogy szerethetném? És a rendszert, amelynek ilyenek a gyümölcsei, hogy szerethetném?...